

Vet du mera om Olle Lipers konstnärskap eller känner du till konstverk av honom? Sänd mail till info@salakunst.se eller ring 076-106 82 20.

Olle Lisper

Här följer dottern Lina Ragnarssons 4-sidiga biografi över Olle Lisper. En utskriftsvänlig version [finns här](#).

Biografi över konstnär
OLLE LISPER
★ 1913, Sala † 1986, Falkenberg

Olle Lisper Biografi

Sammanställt av dottern Lina, juni 2020

P. Johnssons Jernhandel

Ursprung och tidig karriär

Föräldrar var järnhandlare Lisper Per Johnsson (1873-1958) född i Lima och Svea, född Landqvist (1881-1959), dotter till urmakare Otto Landqvist från Enköping. Olle föddes som yngsta barnet, de äldre syskonen var Per, Erik som även han målade tavlor, Ingrid och Lisbeth.

Olle började att arbeta i faderns järnhandel i Sala innan han började ägna sig åt reklam och hade reklamateljé i Falun. Där gick han även på John Hedbergs målarskola i mitten av 40-talet men han är i huvudsak autodidakt.

Därefter fick han kontakt med halländska konstnärer och tog sig till Söndrum utanför Halmstad en sommar och blev kvar i Halland på vinst och förlust. Det halländska landskapet och ljuset föll honom i smaken.

Där träffade han Stina Bernhardt och de gifte sig 1949. 1952 flyttade de in i sitt hus på Strandgården, Skrea, Falkenberg. De hade köpt en tomt på ett gammalt stenbrott och köpte en äldre stuga från Yngredsfors, som de flyttade plankor för plankor till sin tomt. Olle bodde där fram till sin död 1986.

Han har två döttrar, Kristina som numera bor i Kalifornien, USA och Lina som bor utanför Lidköping.

Under många somrar hade han sommarutställning i sin ateljé på Strandgården från 1952 fram till början av 1980-talet. På 50-talet höll han i populära målarskolor.

Olle hälsade välkommen till sin ateljé på Strandgården

Inspiration och teknik

Olle hade ett starkt intresse för samhällsfrågor och var inte rädd för att ta ställning i kontroversiella frågor. Tex förslag av bygge av en ny bro över Åtran eller förslag till ny kustväg. Detta avspeglades även ibland i hans konst.

Olle använde sig av flera tekniker såsom akvarell, olja, blyerts, tempera, krita, blandteknik och emalj. När det gällde emalj så åkte han då och till Husqvarna vapenfabrik. Han gjorde där sina tavlor på stora och små industriplåtar. Många av hans offentliga utsmyckningar var av emalj.

Inspiration till sin konst var bl.a. naturen, både landskap men även insekter, blommor mm. Jazzmusik gav också inspiration. Hi-Fi-anläggningen var nästan alltid igång med skivor av Duke Ellington, Dizzy Gillespie med flera.

Skylten kommer ursprungligen från Olles pappas järnhandel i Sala. Se detaljerna med verktygen längst ut.

Olle och Stina i Folkets hus i Falkenberg och i bakgrunden hans sista utsmyckning.

Priser och utställningar

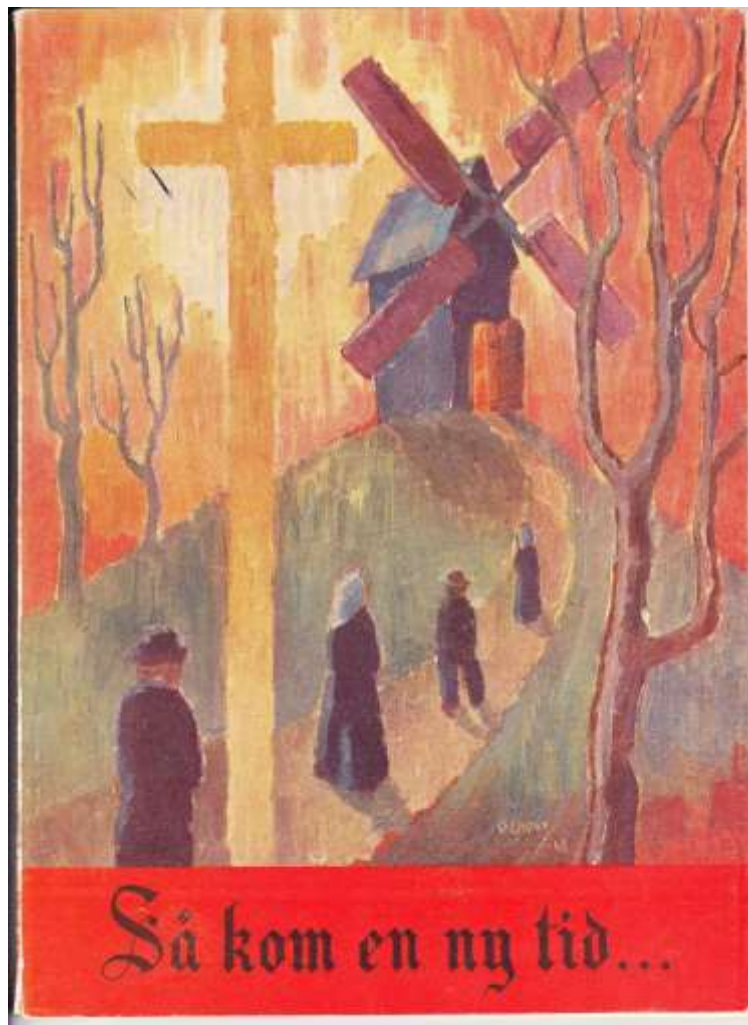
Han tilldelades Falkenbergs stads kulturpris 1969. Arbets- och studieresor till Danmark, Norge, Italien och Hydra i Grekland (stipendiet fick han från Grekiska konstakademin).

Han hade utställningar i ett flertal svenska städer men även en del utomlands. Bl.a. Uppsala 1949, Örebro 1950 och 1955, Hallands konstförening höstsalong från 1951 och flera år framåt, Stockholm "De unga" 1952, Linköping 1954, Husqvarna 1955, Värnamo 1955 och 1956, Uddevalla 1957, Malmö "Galerie Moderne" 1959 och Lilla Konstsalongen 1968 och 1972, Faaborg Danmark 1959, Karlskrona 1961 och 1971, Kalmar "Konstmuseet" 1961 och 1964, Horsens Danmark 1961 och 1963, Västtyskland Gelsenkirchen 1961 Hamburg 1962, Växjö "Smålands Museum" 1963, Borås 1964, Trollhättan 1964 och 1971, Valby Köpenhamn 1967, Alingsås 1968, 1971 och 1972. Sala 1969, Skara "Västergötlands Museum" 1972, Tumba 1972, Samlingsutställning Hallands konstförening 1974,

Galleri Flamingo i Falkenberg 1975, Oxelösund 1977, Borås 1978, Falkenbergs Sparbanks konstklubb 1983. Sista utställningen var 1985 på Folketshus i Falkenberg.

Representerad på bl.a. Hallands Museum, Vänersborgs Museum och Kalmar konstmuseum. I Stockholms läns landsting, Kalmar Läns Landsting, Falkenbergs, Husqvarnas och Skaras samlingar.

Större offentliga arbeten i Folkets hus Falkenberg (temperamålning) 1953 Möllevägs-skolan, Falkenberg (temperamålning) 1953, Falkenbergs sparbank (trapppräcke i järn och glas) 1959, Färgsättning av orgeln i Skrea kyrka 1959, Utsmyckning av Rits konditori 1960, Funkaboskolan Kalmar (skärmvägg i järn och emalj) 1962, Falkenbergs Reningsverk (emaljvägg) 1967, Pettersbergsskolan, Trollhättan (utvändig utsmyckning i koppar och emalj) 1971, Utsmyckning sjukcentralen Smålandsstenar (emalj) 1975, Utsmyckning Folkets Hus Falkenberg (blandteknik) 1984.

*Så kom en ny tid. Drag ur frikyrkorörelsens äldsta historia vid Sala gruva och i Sala stad
av Henning Gustafson, utgiven på eget förlag 1948. Illustration Olle Lisper.*

Gammal gård blev konstnärsateljé

— Här får man lust att arbeta, säger konstnären Olle Lisper, Falkenberg, när vi gör ett besök i hans nya tusculum. Men så har han också en tvåvåningsateljé med utsikt över Kattegatt med en gammal kringbyggd hallandsgård och en vedomodigt ensam fiskarstuga i förgrunden.

— Vårt nya hus här har faktiskt sin historia, säger hr Lisper, och vi kan tillfoga, att den t. o. m. har ett allmänt intresse.

— Efter tre år i kappsäck valnade intresset för ett eget husbygge, och min fru och jag hade lyckan att komma över en gammal bondstuga, som skulle rivas med anledning av ett nybygge. Den låg uppe i Yngered, och den var byggd 1858. På samma plats hade förut legat en s. k. bålstuga.

Priset var överkomligt, och herrskapet Lisper beslöt att plocka ner den bit för bit och flytta den till en tomt i Astorp i Skrea, omedelbart intill Ringsegård. Sak-kunnigt byggnadsfolk skötte om flyttningen, men de båda husbyg-garna var för intresserade för att kunna hålla sig borta.

Och tur var det!

Under rivningsarbetet hittade nämligen de båda i en garderob en del trasor, som var instoppade som dragskydd. När de plockade ut bråten, fann de, att det var målade textilsaker, och mera behöves givetvis inte. Långsamt och försiktigt plockades bitarna fram, sattes ihop med möda, och slutresultatet blev tre tämligen hela allmogemålningar och dessutom två fragment.

I färdigt skick hänger de nu i den nya konstnärsboningen, väckande avund hos alla besökande. Den största av dem föreställer Kristi segerfulla uppståndelse och daterar sig från början av 1800-talet, och skolans namn är Sunnerbo. En annan föreställer "Joseph och jungfru Maria med barnet Jesum. Om de vise mäns offer." Den fortsatta texten lyder: "Af Saba konungar koramo tre. Gull rökelse och mirrham offrade de, hale, haleluja." Målningarna är hållna i den sedvanliga naiva formen och färgerna är de traditionella. Fru Stina Lisper, som till konstnärsyrke har valt den textila grenen, har vävt en bänkdyna i samma färger och denna har placerats på en gammal bänk under målningen och utgör en stilfull komplettering vid storstugans ena långvägg.

En annan målning — egentligen en kombination av tryck och målning — föreställer en djurbård och är av okänt ursprung. Hr Lisper har kontaktat den kände experten på allmogemålningar kapten Sten Strömbom, Djurs-holm, som ansåg fynden värdefulla och föranstaltade om fotogra-

fering för Nordiska museets räkning.

Men låt oss ägna oss åt konstnärshemmet! Den gamla stugan har helt fått behålla sin karaktär. Det mesta av timret befanns dugligt, endast här och var fick man ta till nytt material. Golv, väggar och tak består av gamla breda trygga bräder, sådana som de kom ur de gamla bygdesägar-na, och de nya har pietetsfullt beställts i gamla mått och gamla former. Den enda förändringen är att murstocken flyttats från köks-delen till stugdelen. Ty köket vill fru Lisper ha elektriskt och modernt, men en gammal murstock är som gjord för den öppna spisen. Uppvärmningen i huset är givetvis central, ty husets herrar är i högsta grad moderna människor.

När man kommer in i huset hamnar man i en förstuga. Till höger ligger kök och två kamrar. Till vänster kommer man in i storstugan och innanför den ligger ateljén. Här har man tagit bort innertaket och gett rummet rymd. En trappa leder upp till loftet, där fru Lisper har sin väv-kam-mare, husets verkliga lilla klenod, ett rum med snedtak och lugna harmoniska former. Vågen ditin går genom en gammal dörr med målningar, som hr Lisper hittade på en auktion i Skogstorp och ropade in för tio kronor.

Det är bara att avundas. Och många fler kommer att göra det-samma om någon månad, då hu-set blir öppet för allmänheten, ty hr Lisper tänker i fortsättningen ordna sina utställningar i ateljén och storstugan, och vi måste med-ges att make till utställningslokal finns inte att uppbunga i mellersta Halland.

K. K.

Olle Lisper i storstugans spishörn. I bakgrunden "Kristi segerfulla uppståndelse". Tavlorna är av kollegan Hans Fagerström och Iergubben till vänster av Axel Andersson.

Ateljén samt Stina och Olle Lisper med den senares tavlor på väggen.

Hallands Posten
juni 1952

FALKENBERG

Red.: Sven Möller och Gunnar Wrenby. Storgatan 32.
Kl. 9—12, 15—18. Lörd. 9—13. Sön- o. helgd. 17—18.
Tel. 333, ankn. S. Möllers bost. Tel. 1196, ankn. G. Wrenbys bost.

Olle Lispers senaste konst i hemmiljö

Sommarens stora konsthändelse i Falkenberg torde utan tvekan vara Olle Lispers premiärvernissage ute i den nya ateljen Åstorp strax hitom Ringsegård. Som vi förut utförligt beskrivit i HP har hr Lisper rivit en gammal bondstuga från Yngered och byggt upp den härnere vid kusten och ändrat om den försiktigt till en modern och trivsamt konstnärsboning med en underbar utsikt över havet.

Och i den två våningar höga ateljen och i storstugan presenterar han nu sin senaste produktion. Lisper håller fast vid sin egen linje och kompromissar inte med den gängse populära konstuppfattningen. Hans konst bör kunna betecknas som ett konstruktivt färg- och formmåleri med ytterst personliga drag. Lättillgängligt är det inte. Han presenterar nu i olja och pastell en serie landskap, som bygges upp på hans eget sätt i geometriska färglickar, en rad av kompositioner samt slutligen några insektsstudier, av vilka "Nattsvärmare" speciellt vann resc. hjärta och öga.

Den fäkunnige åskådaren finner måhända mycket att invända mot Lispers måleri, han har utan tvekan många frågor på läpparna, men han fastnar till slut för en långt driven teknik och en arbetsglädje, som Olle Lisper är kanske ensam om. Man gläds åt,

att han för första gången får visa sin konst i en så angenäm och kongenial omgivning. Tavlor och konstnärsvåningen hör intimt ihop och får sin säregna samklang genom fru Stina Lispers textilier. De unika allmogemålningarna som hr Lisper fann i samband med sitt husbygge slutligen gör att detta vernissagebesök fastnar i minnet som något enastående.

Under de första timmarna var stugan full av besökande, och vi förmodar, att många konstälskare under veckan kommer att finna vägen ut till Åstorp. Under den första dagen vandrade pastellen "Kylig vintermorgon" och duken "Nattsvärmare" till nya ägare, och man hoppas livligt, att den lisperska produktionen skall vandra över till falkenbergiska hem. Ty framgång önskar man av hjärtat denne ärligt sökande konstnär.

K. Kronvall.

Hallandsposten

28 juni 1952

Färgglad barnramsa nalkas fullbordan

Konstnären och oxen, från vänster räknat alltså.

I Falkenbergs stora skolbygge, som med fart närmar sig sin fullbordan arbetas det energiskt på alla håll. I en av barnbespisningssalarna håller konstnären Olle Lisper på att göra slutarbetet på sin väggmålning; "Katten på råttan, råttan på repet, repet på slaktaren etc", och här får

oxen sina horn uppiffade. Den tio meter långa väggmålningen i tempera har bekostats av Falkenbergs Barnen Dag. I de andra bespisningslokalen har just i dagarna konstnären Arvid Carlsson påbörjat sin lika stora målning med motivet "Sommarlovet", bekostad av dir. Chr. Olsson.

Salabo blev hallandsmålare Bondstuga konstnärshoning

FALKENBERGS Folkets Hus blir inte bara utåt ett vackert bygge. Man planerar också dekor inuti och en väggmålning är redan godkänd i skiss. Det gäller entrén och trapphallen som Falkenbergsmålaren Olle Lisper skall dekorera.

Lisper har valt ett halländskt stenhuggeri som det dominerande motivet på vänsterväggen, den kärva halländska naturen omsluter de blåblusade arbetarna i deras vardagsmöda. Fondväggen bildar så en stegring. Arbetarna har lämnat hammare och mejsel och marscherar samlade och enade för att demonstrera. Marschen går uppåt och in i ett ljusomslat framtidslandskap som dock lånat drag från den halländska rymden och den halländska ljun-gen.

Flyttade ut på landet...

Den halländska rymden, den halländska kustremsan och enebuskarnas kratt och ljungens röda signaler kan också Olle Lisper studera dagligdags. Han har valt att flytta ut till landet, en bra bit söder om Falkenberg. Stugan vänder sin ena långsida ut mot havet där den ligger utsträckt på en bergsknalle. Från vardagsrummets fönster har vi strax ne-

Olle Lisper granskar sitt modellförslag till väggmålning i Falkenbergs Folkets Hus.

Det är en gammal halländsk bondstuga som blivit konstnärshoning nere vid Skrea strand.

danför på andra sidan vägen en typisk halländsk bondgård, bortanför den några ångmarkar och så kommer stranden som ett brungult streck framför havet som i det starka solljuset gränar

till smått bly. På baksidan tar enebuskagen vid som en djungel upp mot utsiktsberget. Mot djungeln på tomten kämpar Olle Lisper flitigt mellan skapardusterna. Han är en naturens iakttagare, han vet var grodorna har sina bon och var hämplingen häckar. Han pysslar med ginsten och andra blommor. Men vråker också undan stenar och lägger gångar.

Övergav affärs- och reklamyrkena.

Olle Lisper som funnit sin hemtrakt här på den halländska kusten, som älskar havets sori som bakgrund till sitt arbete är inte infödd hallänning. Han är bördig från Sala där fadern hade järnaffär. Lisper blev också affärsman för att så småningom ägna sig åt reklam. Han hade reklamateljé i Falun men till slut blev det för påfrestande att aldrig kunna få studera en sak ordentligt, att alltid ha bråttom och tillfredsställa beställarens önskemål och också kravet på klatschighet och snitsighet blev en tyngd som gav avsmak.

Olle Lisper vill inte gärna berättas om sig själv. Han sitter framför mig, senig och mager, det finns emellertid styrka i hans händer och armar och ett varmt temperament har han, ett temperament som inte har alltför mycket till övers för skepticism eller så kallad vetenskaplig livsinställning:

— Här trivs jag, här har jag rotats och bundits. Jag tänker inte så mycket på karriär längre, jag vill hellre vara en lycklig människa. Här kan jag studera själv, utveckla mitt eget. Jag är ängslig för storstäderna och utställningslivet. Man har så svårt att hitta tillbaka till sig själv med alla de sensationer, som andra då vill bjuda mig.

Det finns så mycket i Halland.

— Jag målade väl alltid lite vid sidan av. Mest akvareller. Började på en målarskola i Falun. Var väl naturalist då. Fick sedan kontakt med hallänningar. Först

...till en gammal bondstuga.

Huset är en äkta gammal halländsk skogsbondstuga, lågt och långt. Våldiga bräder och stockar vittnar om dess ålder och många rara fynd har han och hans hustru gjort i stoppningar och fodringar. Huset plockades ner och transporterades ner till Skreanäset och bjuder nu en rymlig ateljé, en dyllig vävkammare på loftet och ett ombonat hem för familjen. Förtjueningen i gamla allmogeföremål demonstreras överallt från gamla dörrar till slagbord. En imponerande lergöksamling kan också noteras. Strandfynden är legio, det är inga skatter om någon skulle tro så utan naturens egna konstverk, avallpade, skulpterade trädgrenar, djupt bulliga stenar, färgskimrande snäckor.

med Hans Fagerström. En söndrumsommar förde mig ihop med Esajas Thoren och det blev naturligtvis en stöt mot ett mera modernt måleri. Samtidigt blev jag kvar här i Halland på vinst och förlust. Här finns så mycket, inte bara kust, inte bara slätt. Här finns vänt och vilt, urskog och berg. Här kan jag varje dag börja med att se på naturen på min tomt. Följa knopparnas utveckling. Ljusets spel och fåglarnas sång. Eller ta ett tag med vresiga stenar. Det är ju en nödvändighet att arbeta med kroppen. Man kommer liksom friskare till staffliet sedan.

Olle Lispers ateljé vittnar också om friskhet. Där står hans förslag till Folkets hus i Falkenberg. Där finns en rad förstudier och detaljstudier till den. Där finns det halländska landskapet vid sidan om mycket abstrakta form-

övningar. De här alla en påfallande originell form och en färg som förfinats och berikats genom ett känsligt samvete för stoffets och materialets detaljer. Det skall bli spännande att se Lispers målning i Falkenbergs Folkets hus i färdigt skick, spännande att följa hans fortsatta konstnärarbana.

G. A.

Ny Tid
18 juli 1953

(Gösta Andrén)

Konstinären Olle Lisper granskar vad Gunilla Svensson och Gull Maj Johansson åstadkommit, medan stolarna i bakgrunden bildar ett effektivt surrealistiskt mönster

I källarvalven under teatern. trivs Falkenbergs målarskola

FALKENBERG (Ny Tid). Djupt under Falkenbergs gatunivå, ungefär mitt under Stadsteaterns flotta salong, håller konstnären Olle Lisper målarskola till. För att komma dit måste man passera allsköns bråte och lokalen saknar inte pittoreska inslag.

Här håller Olle Lisper till med sina elever, stilla och försynt ger han sina råd, rättar och berömmar... Fjoltion lektioner har den pågående kursen hunnit avverka och lika många lektionskvällar återstår innan man till våren beräknas vara klara att avsluta kursen. Det är 12 elever, som sysslar med oljemålning och Olle Lisper sticker inte under stol med att han också gärna skulle vilja ha till stånd en kurs i krokiteckning efter levande modell. Den största svårigheten är att få tag i en modell och hittills har man inte lyckats.

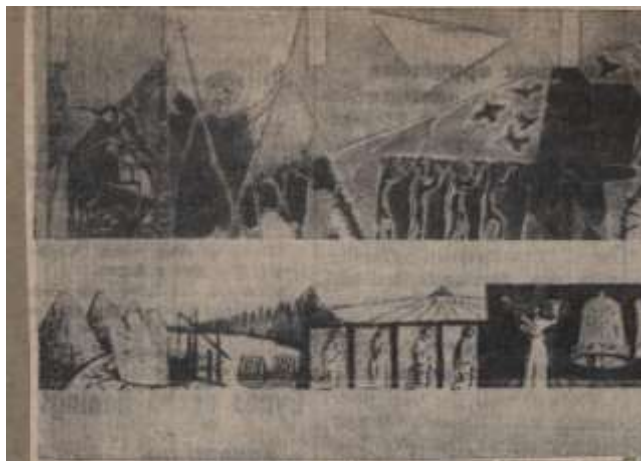
Det är inte omöjligt att falkenbergarna till våren blir i tillfälle att närmare få studera vad Olle Lisper elever åstadkommit under vintern. Man planerar nämligen att avsluta vinterns kurs med en utställning och då kan allmänheten själv bedöma resultatet av den skaparglädje som frodas i källarvalven under thaliabyggnaden i Falkenberg.

Det roar mig att måla, står det nästan skrivet i ansiktet på Solveig Gustavsson

Ny Tid
1954

Sala Allehanda 20 mars 1958:

Sankt Davids-legend blir väggdekor i Mikaelsgården

De båda förslag till utsmyckning av Mikaelsgårdens stora samlingshall i form av en väggmålning, som på uppdrag av byggnadskommittén, utarbetats av konstnärerna Hans Fagerström och Olle Lisper, Skreanäs, var på torsdagskvällen föremål för kyrkorådets granskning. Man enades därvid om att låta utföra det fagerströmska förslaget.

Byggnadskommittén tillställde i sina direktiv de båda konstnärerna, som ju bägge är födda i silversåten, en legend om den västmanländska aposteln David och dennes verksamhet i trakten vid tiden för kristendomens införande i Västmanland. Legendens finns återberättad av Gustav Hedlén och här namnet "Långforsens klocka".

Enligt denna legend skulle Sankt David ha kommit till våra trakter omkring 1000-talet och funnit ett folk, som dyrkade sina gamla fornnordiska gudar. David talade till detta folk om Kristus, men vann inget gehör. Han fördrevs med hugg och slag och först sedan han haft en uppenbarelse av

var över deras huvuden mörka fåglar, när de med gisæl fördriver David. Bildsvitens centrala parti upptar Jungfruns uppenbarelse för aposteln. Och på ett kongenialt sätt har konstnären fångat in den funna klockan och davidsgestalten i ett. Avgudabilden ligger sönderalagen och därövanför vandrar människorna med sin nya gudstro över ljusare och ljusare fält mot det eviga ljuset. Klocksänkningen i Långforsen har konstnären lämnat därhän. I stället har han givit bildverket en nutidsprigglig genom att antyda Kristina kyrkas kontur mot det förklarade ljuset. Men nederst på bilden ser man hur alltiämt en del människor framhårdar i sitt andliga mörker

den heliga Jungfrun och begivit sig ut i skogarna, där han funnit en malmklocka hängande mellan ett par granar, återvände han till det folk som förskjutit honom. Klockans klang gjorde människorna mottagliga för hans budskap. När han lämnat våra trakter fanns dock alltiämt bland folket de som höll fast vid sina gamla gudar och de stal klockan, som under bortförandet sänktes i Långforsen. Legendens berättar också att tid efter annan har klockans klang kunnat höras över sjön och på himlen därövanför har kunnat skönjas en ljusning.

Det fagerströmska förslaget

som kännetecknas av en vacker figurativ uppbyggnad, berättar detaljrikt Sankt Davids upplevelser med en kontinuitet som inte lämnar mycket övrigt att önska. Hela bildsviten har fått en förnämlig konstnärlig rytm och symboliken understryks på ett dekorativt sätt av den relativt blonda koloriten, där växlingarna mellan ljusa och mörkare nyanser givit relief åt kampen mellan det onda och det goda i tillvaron.

I bildsvitens upptakt har man möjlighet att lokalisera sig. Träldomstyngda vackert bågformade ryggar böjs i gruvsysslorna. Så ser man Davids kraftfulla gestalt, då han talar till folket. Men folket går därifrån för att offra åt sitt gudabeläte, en mycket dekorativ koloristisk figur. Hotfullt svä-

och gör en ansats att åter resa avgudabilden.

Hans Fagerström avser att anbringa sin i skissen framförda intention på fuktad kalkvägg och han har räknat med att detta skall ta en tid av c:a 6 mån. i anspråk.

Olle Lisper

har presenterat en inte fullt genomarbetad skiss, beroend på att han haft kortare tid på sig för utformningen. Han har också föredragit att dela upp sitt bildverk i 4 tavlor, som i fristående från varandra. Där genom har också själva den figurativa berättelsen gjorts betydligt mer summarisk. Den måhända blivit i knapphändigaste laget. Han skildrar inledningsvis praktiskt taget bokstavligt efter det tryckta ordet miljön, utan människor. De tre västmanländska bergen och Salas silverskära finns där och ur ett hål i marken stiger kraftiga eldstungor upp. I den andra bilden finner man 4 knäfallande gestalter, som symboliserar omvändelsen. Dessa är omgivna av mörkare ramar, som innebär att de inte helt är frigjorda från sin hedendom. Över dem strålar ett allseende öga och svävar en vit duva. På nästa bild reser sig davidsgestalten mot ett stort kors och där invid ljuder klockan. Kraftiga svagt bågformade flärgstavar symboliserar klockklangen. Och i den sista bilden ser man hur samma klocka sänks genom Lång-

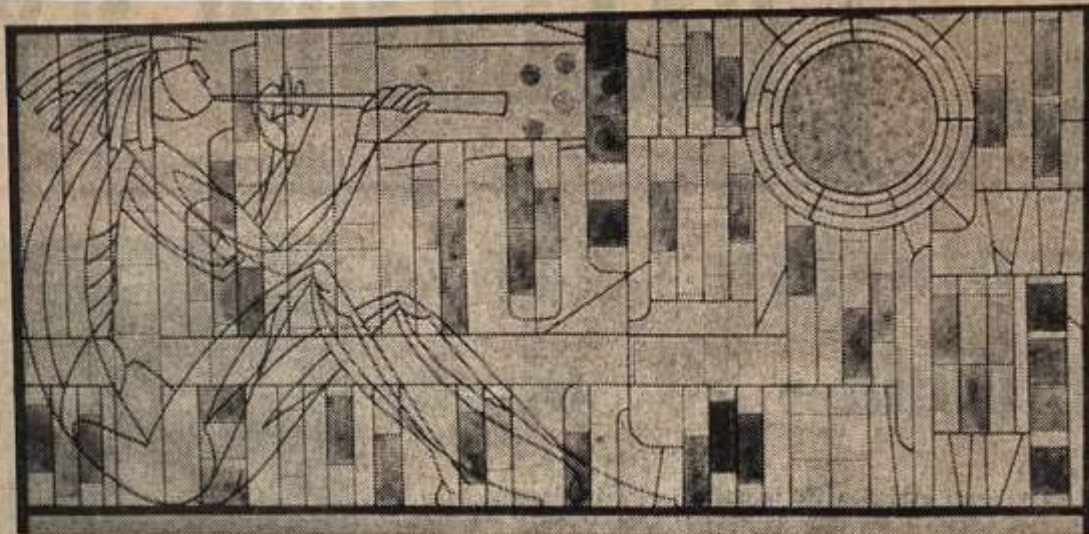

Över och mitt syns de båda förslag till väggmålning i Mikaelsgården, som kyrkorådet haft att ta ställning till. Överst syns konstnären Hans Fagerströms rytmiska och kraftfulla över västmanländsk aposteln Davids försök att kristna våra förjurer och i A. konstnären Olle Lispers idéskiss på samma tema. Båda förslagen har granskats av Sala konstförenings styrelse, som föreslog att Fagerströms skiss skulle komma till utförande.

20/3 1958

föreslagna i Lispers skiss har en tyngre kolorit än Fagerströms. Även detta konstverk avsåg konstnären att utföra på puts och c:a 2 mån. skulle det ta att anbringa det.

Sala konstförenings styrelse har på uppdrag av byggnadskommittén haft de båda skisserna följande granskning och yttrande och styrelsen har funnit att Hans Fagerströms skiss bör komma till utförande.

En räckedel upptar som motiv flöjtspelaren, fastän de underbara färgskiftningarna i glaset mellan järnstavarna går inte att återge i svartvitt — de måste ses.

Räcke i glas och järn till sparbankens valv

Hrr Olle Lisper, Karl-Erik Winbo och Carl Boman i arbete med räcket.

Något alldeles nytt i konstnärlig väg bjuder Falkenbergs sparbank när de nya lokalerna vid Nygatan står färdiga. Det är konstnären Olle Lisper som tillsammans med Karl-Erik Winbo och hans manna håller på att smida ihop ett räcke dels runt nedgången till depositionsvalvet och dels längs trappan till valvet.

Det nya är att man använder sig av kombinationen järnsmide och arkitekturglas. Hr Lisper svarar för den konstnärliga utformningen och färgkompositionerna i glas medan hr Winbo så att säga utför hantverket vad det gäller smidet.

Sammanlagt rör det sig om en räckesträcka på 25–30 meter. Av rektangeln på bottenplanet har tre av sidorna klassiska motiv, nämligen flöjtspelare, dansande gudinnor samt centaureer, medan fonsidan hålls i neutral komposition.

Det är rent fantastiska färgmelodier som spelas upp i detta nya

konstnärsmaterial. Arkitekturglas som levereras från Lindsåmmars glasbruk, finns i ett sextiotial nyanser, vilka sedan ytterligare varierar genom olika strukturer. Bubbelbildningar och fasetter gör det oerhört levande när det ses mot ljus, och när det placeras i skugga får man ut en liknande effekt genom att glaset är folierat på baksidan. Hr Lisper verkar helt fascinerad av arbetsmaterialet, och ett ytterligare trivselsmoment i arbetet anser han vara, att hans smidesmedarbetare är mycket, mycket följbara och yrkesskickliga.

Hallands Nyheter

30 maj 1959

Konstnärsparet Olle och Stina Lisper trivs gott i sitt trevliga 1850-talshus, varifrån de har en häftande utsikt över havet.

Lispers i Skrea bjuder välkommen till grek - inspirerad målarexpo

Olle Lisper, falkenbergskonstnären som tillsammans med sin maka Stina och tuppen Pip bor i ett med smak och konstnärlig blick inrett drygt 100-årigt hus i Astorp i Skrea, håller sedan några dagar tillbaka på med sin 14:e utställning i "Strandgården", där den konstintresserade allmänheten fram till den 24 juli kan ta del av den lisperska målaraktiviteten under det gångna vinterhalvåret. I utställningslokalen har man hamnat i grekiskt skön miljö fångad av konstnärens pensel, men genom fönstren blickar man ut över ett äktsvenskt sommarlandskap av enbuskar, björkar, blomster och stenkallnar.

På sin kuperade tomt har Olle Lisper och hans maka skapat en natur, som i all sin vildvuxenhet ändå ger ett intryck av en noggrann planering av stigar, små planteringar, här och var gräsområden etc. Ett Disneyland i miniatyr, ty överallt ser och hör man naturens egna invånare: kluckande fasantuppar, skrattande skator, smackande ekorrar, kvittrande småfåglar — alla pa-

ret Lispers goda vänner, som vet, att det alltid vankas något gott och därför gett avkall på skyggheten.

KONSTNÄRSLYA I 100-ÅRIGT MANHUS

Det var 1961, som Lisper började bygga på sin nyförvärvade tomt. Påföljande år stod huset färdigt, nerflyttat från Yngeredsfors, där det tjänat som manhus till en gammal lantgård. 1854 uppfördes det och det var av virke, som än i dag är i prima kondition.

— När vi byggde upp stugan, säger hr Lisper, hittade vi bl a en del gamla, fina allmogemålningar, säger hr Lisper, och de pryder nu väggarna i stortugan. Men det är inte dalmålningar även om den fäknige i sådana här sammanhang skulle förledas tro detta utan sydsvensk allmogekonst. Storstugan är f ö ett enda stort exempel på allsköns allmogesaker från tapetmålningarna till stöjdade artiklar av olika slag, smakfullt arrangerade på hyllor och skåp.

— Det är en inspirerande miljö för en konstnär att arbeta i, säger Olle Lisper och det kan man

mycket väl förstå. Den stora tomten ger alltid konstnären tillfälle att byta ut pensel och palett mot spade och skottkärra. En fin kombination av måleriarbete — kroppsarbete.

Tuppen Pip är värd några egna rader i den här artikeln. Det är en liten dvärgtupp med en — enligt hr Lisper — helt egen uppfattning i det mesta.

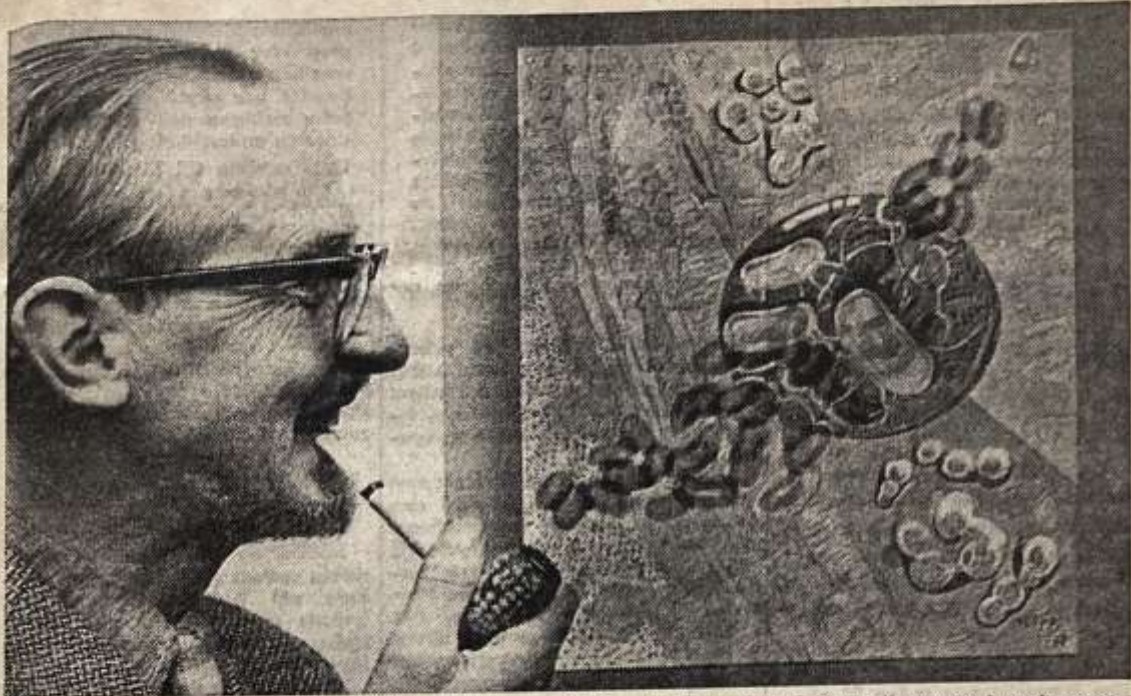
DVÄRGTUPP GILLAR EJ BELAFONTE OCH WILD WEST I TV

— Han är mycket intresserad av TV-programmen (till skillnad från flertalet licensbetalare. Vår anm.) och det är egentligen endast, då Harry Belafonte och pang-pängfilmer visas i rutan, som Pip ger uttryck för sitt missnöje genom galla haneskrik. Däremot tycker han bra om seriös musik och det mesta i sångväg...

Och just nu är som sagt Olle Lisper mitt inne i sin 14:e utställning, som omfattar ett 30-tal konstverk av som nämnts i huvudsak grekiska motiv i akvarell och olja, fångade främst på ön Hydra, en liten ö 2 1/2 timmes båtresa från Pireus.

Mr Scott.

Mångtusenfalt förstörad mikrob skall pryda vägg i reningsverket

Konstnären Olle Lisper framför sitt av AU antagna förslag till konstverk i kontrollrummet i reningsverket. Konstverket, som skall utföras i emaljerad järnplåt, åskådliggör bakteriefloran i vattnet. Det är ett konstverk som är utfört i starka och sprakande färger.

Det blev ett av konstnären Olle Lisper inlämnat förslag till konstverk, avsett att pryda en vägg i kontrollrummet i reningsverket, som antogs av Dk:s arbetsutskott vid behandlingen av inkomna förslag. Som tidigare nämnts hade konstnärerna Lisper, Tore Heby och Yngve Holmberg, samtliga Falkenberg, anmódats att inkomma med förslag till konstnärlig utsmyckning av kontrollrummet. Lisper hade ingivit två förslag, "Mikro I" och "Mikro II", Heby ett förslag med titeln "Ätrans väg ut mot havet" och Holmberg ett med beteckningen "Rörelser i vattnet".

Den yta det gällde att utsmycka är av storleken 2,40 x 1,80 meter.

AU var enigt i uppfattningen att Olle Lispers förslag inrymde de största förtjänsterna av de ingivna förslagen och av hans tvenne förslag beslöts att antaga Mikro I. Det tolkar i rik färgbehandling bakteriefloran i vattnet och ger på ett rörligt och mångnyanserat sätt en inblick i mikrovärlden. Konstverket åskådliggör hur en mikrob i mångtusenfaldig förstoring ter sig med dess mångskiftande och rörliga liv. Mot bakgrunden av bakteriefloran avtecknar sig Ätrans rinnande vatten. Konstverket skall utföras i nio rutor på emaljerad järnplåt. Konstnären tillerkännes en prissumma av 15,000 kr.

Om Tore Hebys förslag "Ätrans väg ut mot havet" uttalar AU, att det inrymmer obestridliga förtjän-

ster. Konstverket, som är avsett att utföras som relief i tysk ek, illustrerar en mängd detaljer som under årens lopp haft och alltför äger anknytning till Ätran. Det återger laxfisket, tvätt i Ätran, en spelman, danspar, ungt fästfolk, lekande barn, Hertings kraftverk o s v. AU har beslutat att förvär-

va detta konstverk att uppsättas på plats som senare bestämmes. Köpesumman 10.000 kr.

Holmberg tillerkännes för sitt förslag "Rörelser i vattnet" 1.000 kr. Det var tänkt i utförande på vit betongvägg i blåstrad yta så att stenarna framträdde. Utförande i keramik.

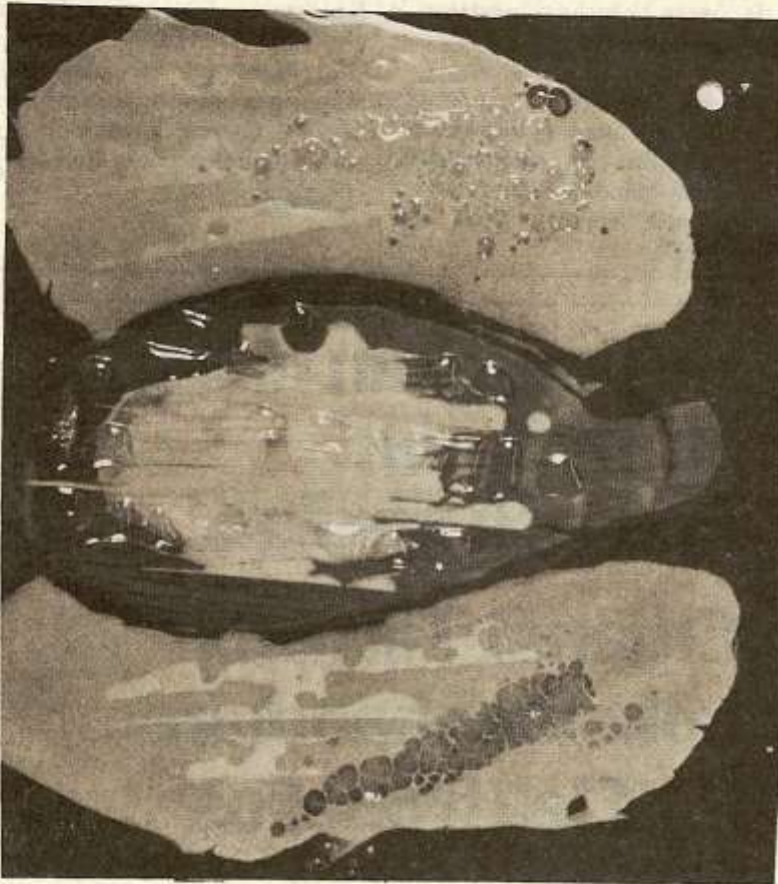
Hallands Nyheter

1967

SA 26.9.69

8

Västkustkonstnär med salaanor på Aguélímuseet

Olle Lisper: "Tre röda" (emalj)

OLLE LISPER heter en västkustkonstnär, bosatt i Skrea Falkenberg, som bland hallänningarna är ett välkänt namn därför att han är så talrikt representerad med sin konst i offentliga sammanhang därnere. Men åtminstone salabor med några år på nacken kommer säkerligen också ihåg Olle Lisper. Han är nämligen född här, även om han som konstnär haft de största framgångarna i Halland. Nu blir det tillfälle att återknyta respektive stifta bekantskapen med honom. Under tiden 28 sept.—5 oktober utställer han nämligen på Aguéli-

museet. Vernissagen är på söndag.

Olle Lisper kommer att visa närmare 40-talet arbeten, varav ett 15-tal emaljer, 10 oljor, lika många akvareller och dessutom akvarellintarsia.

Han har haft utställning bl.a. på "De unga" (1951) i Stockholm, har dessutom haft utställningar i ett flertal svenska städer men också i Danmark och Västtyskland. Han är representerad på Hallands Museum, Kalmar konstmuseum, Vänersborgs museum, i Stockholms läns landstings, Kalmar läns södra landstings och i Fal-

kenbergs och Huskvarna stads samlingar.

Bland större dekorativa utsmyckningar han gjort märks en temperamålning i Folkets hus i Falkenberg, trapppräcke i järn och glas i Falkenbergs Sparbank, skärmväggar i järn och emalj i Funkaboskolan i Kalmar samt en emaljvägg i Falkenbergs reningsverk. Dessutom finns redan rätt många Lisper-tavlor i salahem och i Sala Konstförenings samlingar.

TISDAGEN DEN 30 SEPT. 1969

Välkommet återbesök

Olle Lisper med en av sina oljor, "Fanfar".

DET VAR MER än 20 år sedan Olle Lisper hade en utställning i sin f.d. hemstad. Mycket har inträffat sedan dess. En ny generation salabor har växt upp och för dessa är han förmodligen ett okänt namn. Men många minns honom från salåtiden. Bägge kategorierna kan emellertid säkert konstatera, att Olle Lisper av i dag är en väl utlärd konstnär, som har väsentliga förutsättningar att finna många beundrare av sin konst, oavsett vilken teknik han tillämpar.

HAN ÄR SJÄLVLÄRD och har säkerligen inte registrerat framgångar utan en stor personlig insats. Hans måleri och hans emailjer bär också vittnesbörd om grundmurade tekniska kunskaper och kännetecknas av oförfalskad äkthet, allt förefaller väl genomtänkt och genomarbetat.

Det finns — oavsett tekniken — i hans saker ett naturligt ursprung. Han använder naturen som utgångspunkt alltså och det kan vara ett fröhus från en vallmo, ljusreflexer i havsvattnet, en bergarts struktur eller varför inte vädersolarna sådana han sett dem över havet från sin ateljé i Skrea. Men för den skull är det inte fråga om ett naturalistiskt måleri i vedertagen, kanske en smula förklenande bemärkelse. Han abstraherar och förklarar, han för samman detaljer till dekorativa enheter, och han syntetiserar ofta något så för alla påtagligt som en vårnatt eller ett brittsommarhav så att vi känslomässigt återupplever de här tillstånden, gärna med välbehag. Kort sagt kan lyckas skapa känslengagemang men också vi-

suella koloristiska färgupplevelser, som inte minst i emailjerna tar sig skönt dekorativa uttryck.

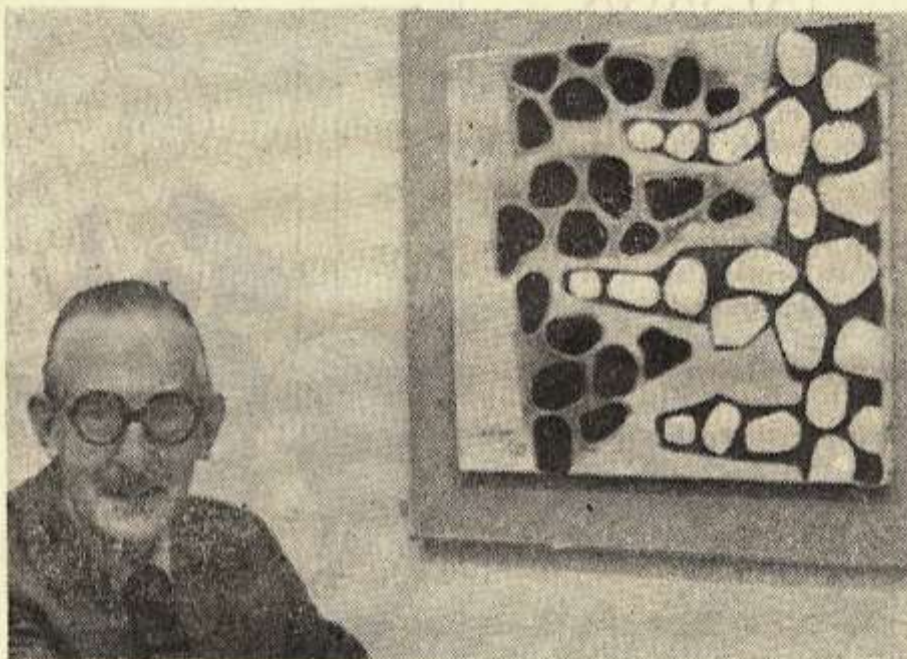
DET FINNS ett avgjort lyriskt drag över det mesta, ibland rentav en smula drömskt. Men det betyder inte att Olle Lisper för den skull lever vid sidan av en bistrare verklighet. Det finns exempel bland det 40-tal oljor, akvareller och emailjer, som han visar på Aguelimuséet, på ett lågmält och fint engagemang, som inte skriker ut sitt budskap på torg och gator, men som för den skull ingalunda behöver vara mindre värtaligt och uppfordrande.

MEN I FÖRSTA HAND är han en utövare av konst, med ett moget handlag och välutvecklat sinne för färg. Och upplevelsen för den som betraktar hans saker ligger främst på det rent konstnärliga planet. Inte minst blir man entusiastmerad av hans akvareller, som kännetecknas av luftighet och rörelse. Gärna benämner han dem med ett uttryck för rörelse, "Svängande", "Stigande", "Rinande", "Centrifugal". Det låter abstrakt och visst kan det kanske vara svårt för ett ouppövat sinne att finna det naturliga ursprunget, men hans "Svängande" ger onekligen intryck av en sådan rörelse och det är heller inte så svårt att föreställa sig hur konstnären kanske fått sin inspiration en sommardag, när han legat på rygg under ett träd och registrerat hur vinden drar genom lövverket och solljuset spelar.

DET VAR PÅ TIDEN att Olle Lisper gav ett samlat utbud av sin konst för oss. Det bör inte dröja 20 år till nästa gång. åkej

V₇ TISDAGEN DEN 30 SEPT. 1969

Utställning i hemsta'n av salafödd konstnär

Konstnär Olle Lisper, född i Sala, numera bosatt i Falkenberg, hade på söndagen vernissage i Aguelimuseet.

Konstnär Olle Lisper, 56, bördig från Sala numera hallänning, hade på söndagen vernissage i Aguelimuseet, Sala.

— Glad utställning, sa' folk.

Konstnären ställde ut målningar, akvareller och emalj.

— Många människor uppfattar mina målningar som abstrakta. Själv anser jag mig vara naturalist, men jag utformar det på mitt eget sätt.

— Medvetet har jag inte ändrat stil genom åren, men genom att man ändrar uppfattning om saker och ting, speglar det sig i de arbeten man gör.

Olle Lisper flyttade i början av 1930-talet till Norrland, där han livnärde sig som järnhandelsbiträde. Men målade på sidan om. Han kom så småningom in på reklam och startade egen reklambyrå.

— Men det tog så mycket tid, att jag inte hann att måla, därför lade jag av reklambranschen och övergick till måleri. Det var efter krigsslutet.

— Jag hamnade i Halland, närmare bestämt i Falkenberg, där jag träffade min fru. Jag skulle inte kunna tänka mig att bo någon annanstans — jag trivs för-

träffligt. Utom när det stormar!

— Emalj har jag arbetat med sedan 10 år tillbaka, men jag är också rodd av att finna nytt material att arbeta med. Det är, för mig, även väsentligt.

— För oss konstnärer söderöver är det mer naturligt att vi söker oss till ännu sydligare breddgrader för våra utställningar än norrut. Men eftersom jag är född i Sala kändes det bra. Hade jag inte haft mina rötter här, tror jag knappast att jag valt Sala. Om jag inte varit ombedd.

— Nästa utställning blir förmodligen i Basel.

— Det som är glädjande med landsbygdens folk är att de genom åren blivit mer intresserade av konst. Hemma i min ateljé i Falkenberg har jag årligen varje sommar en utställning. Det är god tillströmning av folk — västmanlänningar också.

— Det var ett tag sedan jag besökte Sala, men i stort sett tycker jag att stans utveckling är lyckad. Det har skett mycket på senare år. Framförallt har den kvar sin trevliga prägel — småstadsideyllen!

G a i t

Konstnär i Falkenberg låter Göta Älv "rinna" på skolvägg

Nu har Trollhättan fått ett stort konstverk som går på kullager. Med vindens hjälp rör sig vissa delar av falkenbergskonstnären Olle Lispers utsmyckning på Petersbergsskolans aulans ena yttervägg. En "vindflöjel" av unikt slag.

När Olle Lisper vid jultid började skissa på arbetet för skolan i Trollhättan visste han inte vad det skulle bli. Det blev "Hav, himmel och Göta älv". Och nu är det på plats, ett konstverk i koppar och emalj på en vägg som mäter 10x7 meter.

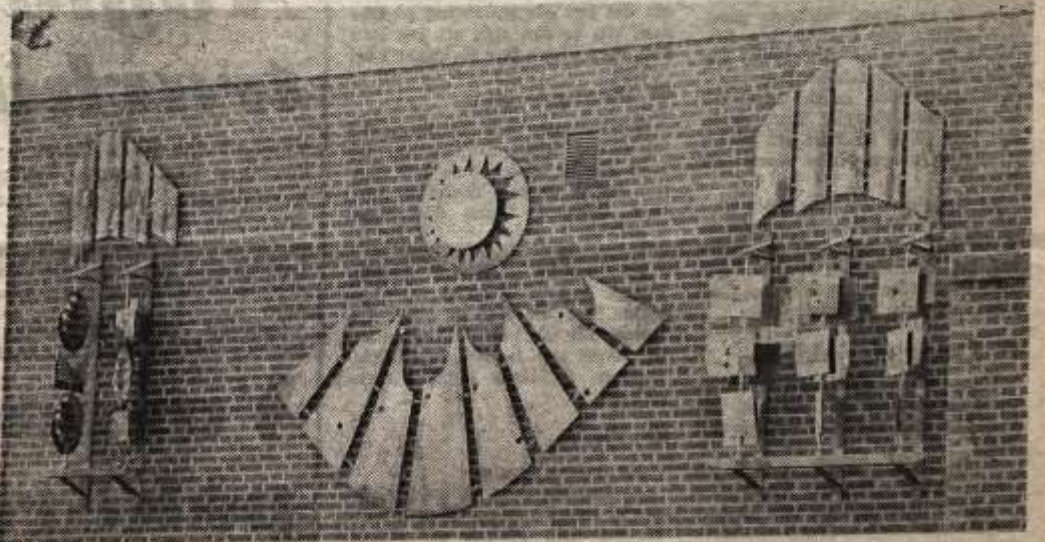
Så här berättar konstnären själv om "Hav, himmel och Göta älv":

— Jag fick fria händer att jobba fram förslag. Redan från början var jag inställd på att göra

en lekfull sak med mycket färg, det var ju i första hand till barn och ungdom jag vände mig. När

jag var klar över att det var havet och älven jag ville ge uttryck för i det här arbetet så fick

havets vågor och älvens rinnande vatten rörelse. Vinden leker fram rörelserna i konstverket.

Falkenbergskonstnären Olle Lisper har kallat sin skapelse "Hav, himmel och Göta älv". Hela konstverket går på kullager och har satts upp på Petersbergsskolan i Trollhättan.

Göteborgs Tidningen
30 aug 1971

Värnamo Nyheter lördagen den 26 april 1975

Utsmyckningen i Vårdcentralen symbol för det spirande livet

Kulturnämnden i Gislaved kommun fortsätter sin utsmyckning av olika byggnader och kommunala instanser inom kommunen och på fredagen hade turen kommit till Vårdcentralen i Smålandsstenar. En tavla i emalj sattes då upp där under överinseende av konstnären själv, Olle Lisper, Falkenberg, och representanter för kulturnämnden.

Att någon form av konst skulle uppsättas har varit en önskan från centrala byggnadskommittén och att man bestämde sig för Olle Lispers verk, beror till stor del på hans förmåga att skapa harmoni i bilderna, detta trots eller tack vare att han oftast använder sig av sprakande färger.

— Harmoni behövs så väl på en institution som en vårdcentral, där människor vanligtvis är oroade eller spända, menar Lisper. Lisper berättar att tavlan symboliserar livets träd som visserligen saknar grönska, men lockar till sig fjärilar som ett tecken på ett nytt spirande liv.

— Emaljmålningar har på senare år blivit allt vanligare, då dessa står sig på ett utomordentligt sätt och inte påverkas av ljus och klimat, som bilder gjorda i andra material lätt gör. Dessutom tycker jag att en emaljmålning just här i vårdcentralen gör sig bra mot tegelväggarna. Det skapas en spänning mellan den glänsande och lysande emaljen gentemot den skrovliga tegelytan, säger Lisper.

Och visst skapar en färgsprakande bild ett fint och harmoniskt klimat i denna institution, som så lätt annars kan förefalla alltför kall.

Nurmi

Representanterna från kulturnämnden Gunilla Edvardsson, Karen Thilén och Kristina Josefsson-Bergström studerar här tavlorna tillsammans med konstnären Olle Lisper.

Uno Falk och konstnären Olle Lisper ombesörjer här uppsättningen av emaljtavlorna.

Värnamo Nyheter

26 april 1975

ONSDAGEN DEN 15 AUGUSTI 1984

Lispers "Sommar" på plats

FALKENBERG:

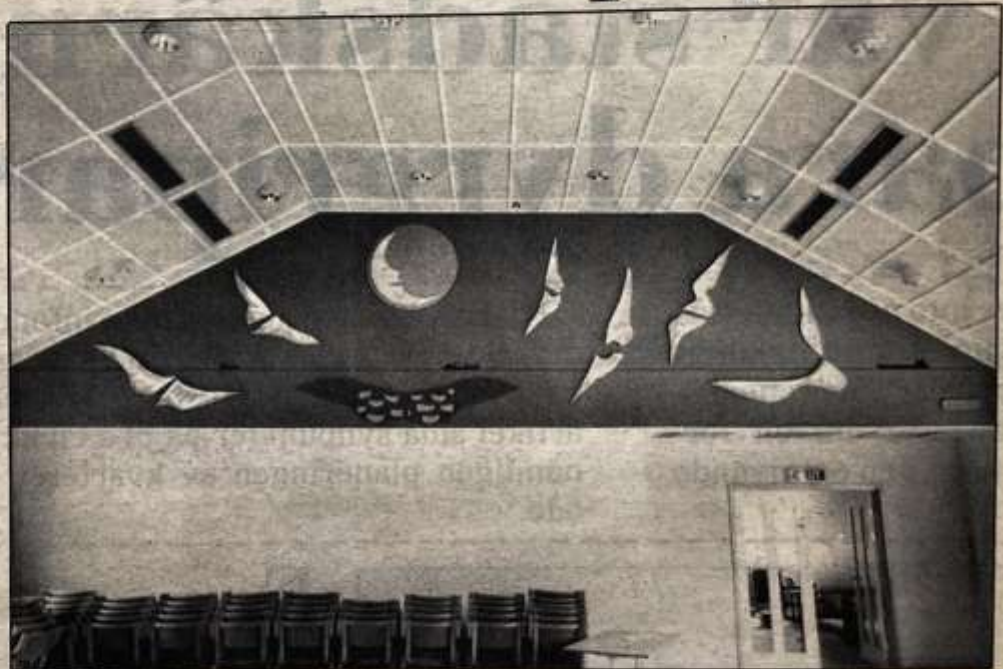
De 30 år gamla "Stenhuggarna i Skrea" fick maka på sig för Folkets hus efterlängtnade hiss. Men nu har huset fått ett nytt väggkonstverk, även det signerat Olle Lisper.

Högst uppe under taket i Blå salen sitter det nu på plats. Titeln är "Sommar" – och den sommaren skall stå pall för både slask och vintermörker. Samt, förhoppningsvis, även för framtida renoveringar.

Olle Lisper började sin "Sommar" tidigt i år, mitt under smällkalla januari.

– Det har varit ett roligt jobb, summerar han när han nu kan beskåda resultatet på plats. Jag har använt en för mig ganska ny teknik med målade spånplattor i olika lager som relief mot underlaget.

"Sommar" är en färgstark komposition, uppbyggd av enkla symboler, fartyg, måsar, horisontlinjer och en kombinerad sol-måne. Bakgrunden är klarblå och utgörs av en klädd gipsplatta med en avfasning på mitten som bildar horisontlinje. Övriga detaljer är utskurna i spånplatta och stramt dekorerade.

"Sommar" – så här ser det ut, det nya väggkonstverket i Folkets hus av Olle Lisper.

– Jag hoppas att min sommarbild skall skänka glädje rätt och slätt och kanske en smula värme under kalla vinterdagar, säger Olle Lisper.

Ännu pågår renoveringen av Folkets hus och ännu kan man se de nedtagna resterna av

"Stenhuggarna" i foajén. Denna stora väggmålning från 50-talet som snart skall försvinna helt beskriver den första demonstrationen i Falkenbergs historia. Det var stenhuggarna från Skrea, som marscherade in till stan för

att kräva sin rätt att bilda fackförening.

Ulla Jerndin

Fotnot: Till sin hjälp med tillverkning och uppsättning har Olle Lisper haft möbelsnickaren Ernst Johansson i Långås och Lasse Pettersson, Falkenberg.

OLLE LISPER, Utställning 1 - 9 juni 1985

OLJEMÅLNINGAR.

✓ 1. Kopulation	6500:-
✓ 2. Daggfrisk morgon	9000:-
✓ 3. Drömholmen	8000:-
✓ 4. Skördeutsikt I	8000:-
✓ 5. Skördeutsikt II	7000:-
✓ 6. Bladet	5000:-
✓ 7. Nätbyggare	7000:-
✓ 8. Smycke I	8000:-
✓ 9. Smycke II	8000:-
✓ 10. Smycke III	4000:-
✓ 11. Blått en dag	8000:-
✓ 12. Nattmusik I	7000:-
✓ 13. Nattmusik II	7000:-
✓ 14. Båt i sikte	9000:-
✓ 15. Kontroversiell kust <i>Kustbild</i>	Privat ägo

AKVARELLER:

✓ 16. Cellsamt	
✓ 17. Död Fjäril	
✓ 18. Vårning i februari	
✓ 19. Vågspel I	
✓ 20. Vågspel II	
✓ 21. Kraftfält	
✓ 22. Sommarkväll I	
✓ 23. Sommarkväll II	
✓ 24. Vårkväll	
✓ 25. Fnyk I	
26. Fnyk II	
✓ 27. Kommunikation I	2500:- st.
✓ 28. Kommunikation II	
29. Nattmusik I	
✓ 30. Kvällsmusik I ✓	
✓ 31. Kvällsmusik II ✓	
✓ 32. Kvällsmusik III ✓	
✓ 33. Båt i sikte I	
✓ 34. Båt i sikte II	
✓ 35. Båt i sikte III	
✓ 36. Vårtoner	
✓ 37. Vingslag I	
✓ 38. Vingslag II	

Auskift.

Justitie-
departementet

BEVIS

angående godkännande av släktnamnet
Lisper.

KUNGL. MAJ: T har genom beslut denna dag funnit gott
godkänna släktnamnet Lisper för arkitekten Per Osten Johnson och
hans hustru Mildred Margareta Lovisa Johnson, född Andersson, från
Lerums församling i Älvsborgs län, för expeditören Erik Arnold
Johnson och Lisbeth Ulrika Johnson från Sala stads församling Även-
som för järnhandelsbiträdet Olov Vilhelm Johnson från Östersunds
församling.

Om vad sålunda förekommit länder detta till bevis.

Jämlikt § 6 förordningen den 5 december 1901 angående antagan-
de av släktnamn skall inom ett år härnäst hos pastor i vederböran-
de församling det godkända namnet anmälas till införande i kyrko-
bok, vid hventyr, där sådant underlåtes, att godkännandet är utan
verkan.

Stockholm i justitiedepartementet den 11 juni 1943.

Efter nådigste förordnande:

Thorwald Bergquist
(Thorwald Bergquist.)

/Sigill/

/G. Tidelius
(G. Tidelius.)

STÄMPEL 20 KRONOR

Vidimeras:

A. Skude

*Julius Skude
Allt i hvar sin anse för*

*Samlingsbörser anteckning gjorts för släktnam-
net Lisper för Erik Arnold Johnson och Lisbeth Ul-
rika Johnson, betyggar
Sala den 2 augusti 1943*

*W. Wagneli
Kontraktsprest*

Olle Lisper, *Fyra gubbar*, olja 1948, 35 x 24 cm

Olle Lisper, *Självporträtt*, olja 1948, 48 x 42 cm

Olle Lisper, *Mollan - Olles fru*, olja 1949, 50 x 41 cm

Olle Lisper, olja 1950, 25 x 33 cm

Olle Lisper, *Fågel blå*, olja 1954, 35 x 26 cm

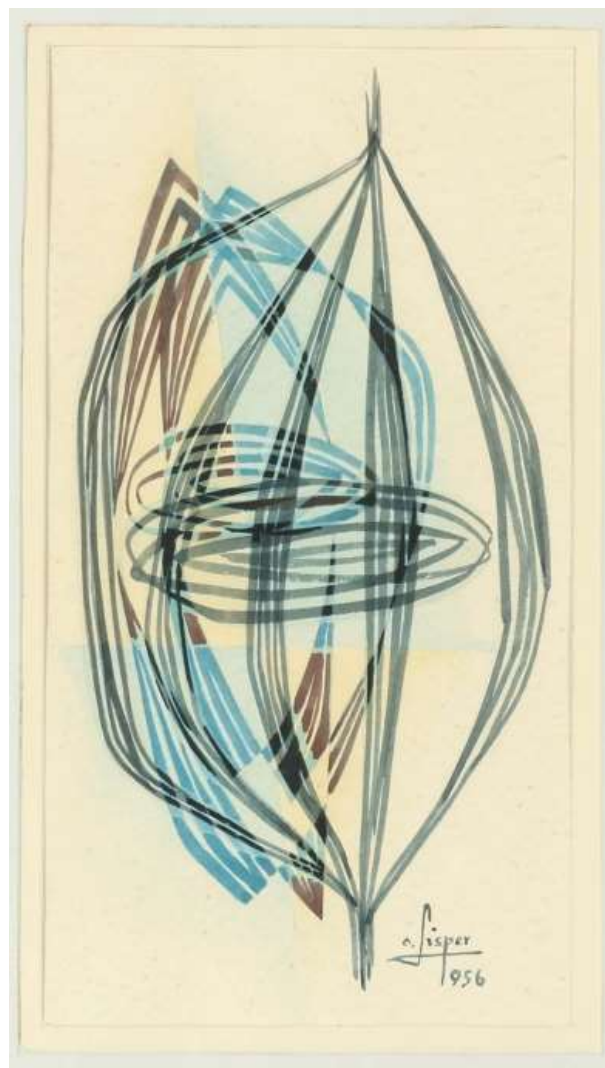
Olle Lisper, *Faun*, fetkrita 1955, 50 x 38 cm

Olle Lisper, akvarell 1956, 20 x 26 cm

Olle Lisper, *Komposition*, olja 1956, 27 x 22 cm

Olle Lisper, akvarell 1956, 37 x 20 cm

Olle Lisper, olja 1956, 75 x 38 cm

Olle Lisper, *Stringens pris*, akvarell 1958, 49 x 51 cm

Olle Lisper, laving 1959, 22 x 31 cm

Text: *God Jul 1959 Anna o Erik fr. Stina o Olle*
(Anna o Erik Lisper – svägerska och bror i Sala)

Olle Lisper, *Etyd*, akvarell 1960, 60 x 40 cm

Olle Lisper, *Till Lina*, emalj 1961, 20 x 45 cm

Olle Lisper, *Grå med toner*, akvarell 1961, 57 x 42 cm

Olle Lisper, emalj 1962, 25 x 40 cm, signerad på baksidan

Olle Lisper, olja 1965, 108 x 60 cm

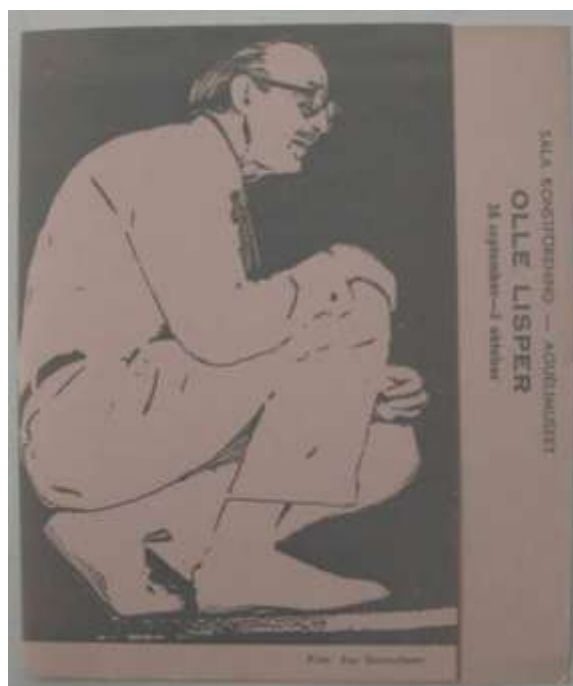
Olle Lisper, akvarell 1967, 42 x 32 cm

Olle Lisper, *Analys*, blandteknik 1966, 43 x 36 cm

Olle Lisper, *Elake Pip*, akvarell 1967, 55 x 65 cm

Olle Lisper, *Tre röda*, emalj 1969, 21 x 21 cm, Sala Konstförenings samlingar.

Ur Sala Konstförenings årsberättelse 1969:

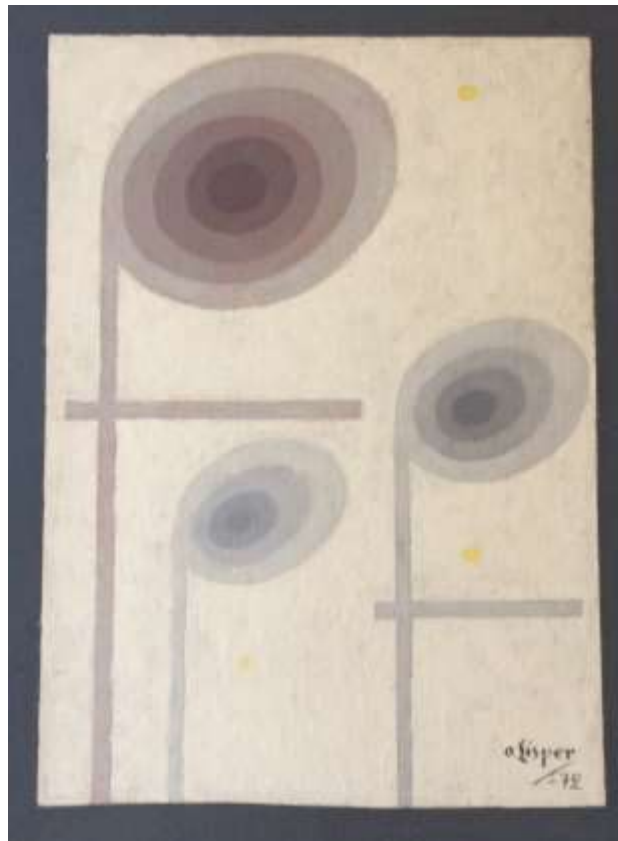
En utställning av konstnären Olle Lisper, Falkenberg visades under tiden 28.9 - 5.10. Konstnären är född och uppvuxen i Sala och den nu ordnade utställningen var resultatet av en vid flera tillfällen diskuterad önskan, men som av olika anledningar ej tidigare kunnat realiseras. Lisper visade oljemålningar, akvareller, akvarellintarsia och emaljer. I hans arbeten kunde man skönja hur konstnärens miljö påverkat hans konst. Sådana titlar som "Vågen", "Submarin", "Rinnande", "Stigande", "Glidande" m fl visade att närheten till havet haft sin influens på hans skapande. Konstföreningen inköpte emaljen "Tre röda" samt akvarellen "Rinnande", som utgjorde en av vinsterna i årets medlemslotteri.

Olle Lisper, *Marskatt*, förlaga till linoleumsnitt 1970, 43 x 37 cm

Olle Lisper, *Blå med toner*, olja 1972, 26 x 44 cm

Olle Lisper, *Grå med toner*, olja 1972, 38 x 28 cm

Olle Lisper, olja 1972

Gunilla Jorner i november 2019: Två bilder från 1973 tror jag. Väggmålning av Olle Lisper i gillestugan på Jakobsdalsgatan 13, där jag är uppväxt. På bilden till höger syns lite mer av trubaduren som sjunger för hjärterdam i fönstret. Minns också en naken kvinna som satt med ryggen mot betraktaren, en jägare, änder, flaskor och nubbeglas. I gillestugan hade vi alla fester och mamma höll hårt på att Olle Lisper var en känd konstnär. Tror att han var den första ägaren (1949) av vårt hus eller så var det Camitz. Vi köpte huset 1958 av en äldre fröken Samuelsson. På bilden t.v. är det jag, Gunilla Jorner, sedan Ulfs son Linus, faster Karin (Bergwall) och min bror Ulf Jorner. På bilden t.h. är det Linus och faster Karin.

Våra medlemmar Birgitta och Lars Nordmark kontaktade nuvarande (2019) ägaren till fastigheten, som meddelar att målningarna finns kvar – men är överspikade med nya väggskivor!

Olle Lisper, *Julidag*, linoleumsnitt 1973, 40 x 40 cm

Text nertill: Till våran Lina på Fars dag den 17/11 -74 fr Mor & Far

Dottern Lina Ragnarsson: Typiskt pappa att ge mig en present på Fars dag.

Olle Lisper, *Fasettögon*, linoleumsnitt 1973, 40 x 40 cm

Olle Lisper, *Båt i sikte*, olja 1975, 53 x 53 cm

Olle Lisper, *Grönt blad*, olja 1975, 72 x 72 cm

Olle Lisper, *Gul tulpan*, olja 1977, 72 x 72 cm

Olle Lisper, *Dikt Helmer Grundström*, akvarell 1978, 58 x 45 cm

Olle Lisper, *Röd tulpan*, olja 1978, 55 x 55 cm

Olle Lisper, *Tre vingar*, olja 1978, 70 x 120cm

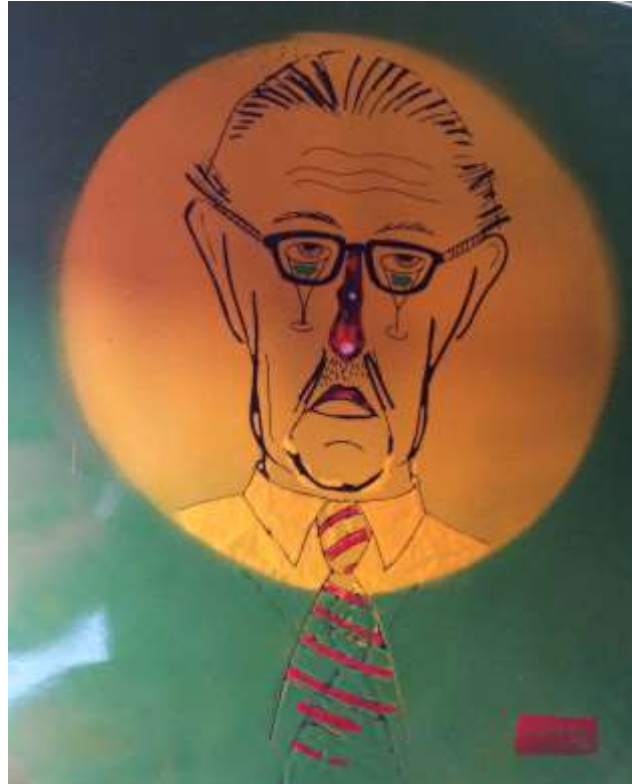
Olle Lisper, enamelj 1979, 52 x 82 cm

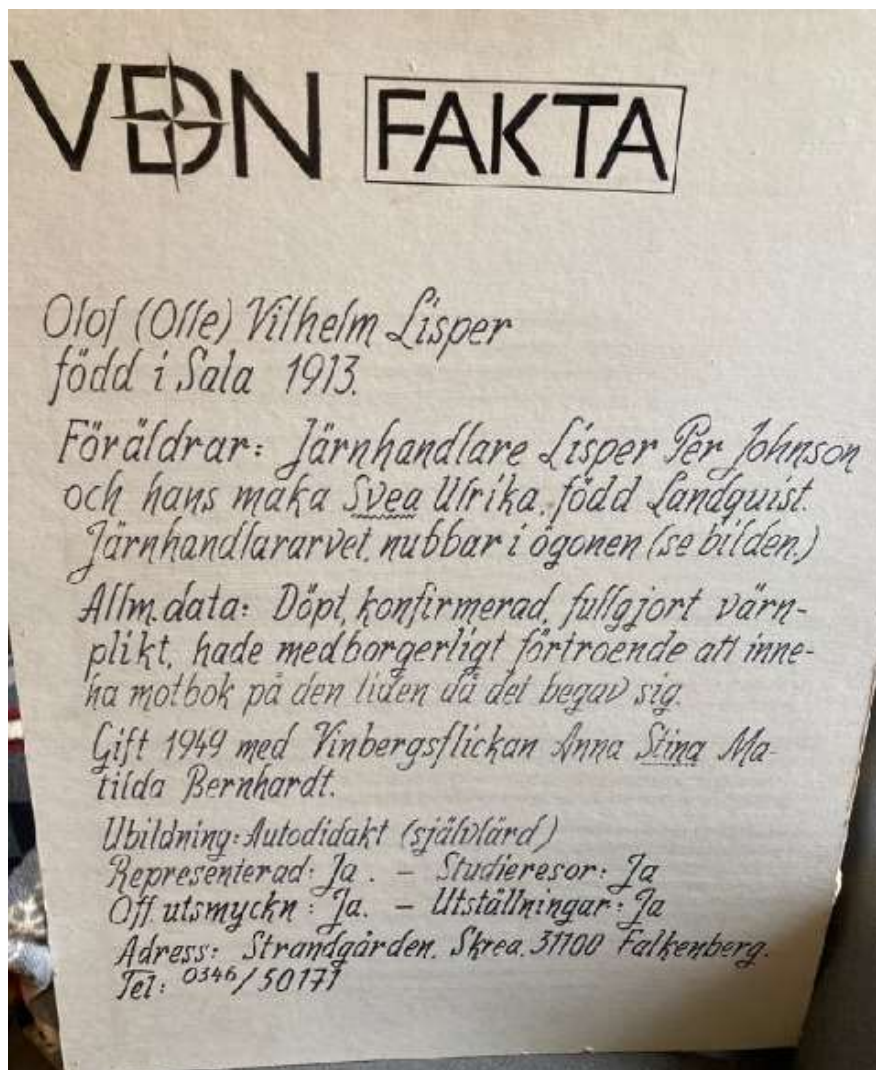
Olle Lisper, *Liten gubbe i motvind*, akvarell 1979, 30 x 35 cm

Olle Lisper, *Bukt*, tusch/lavering 26 x 38 cm, Sala Konstförenings samlingar.

Olle Lisper, *Självporträtt*, emalj 1979, 62 x 54 cm

Anslag från en av Olle Lispers utställningar.

Olle Lisper, *Utsikt mot hav*, emalj 1979, 52 x 82 cm

Olle Lisper, *Kustbild från Skrea*, olja 1982, 77 x 100 cm

Olle Lisper, olja 1982, 25 x 20 cm

Olle Lisper, *Swing*, akvarell 1982, 62 x 39 cm

Olle Lisper, emalj 1982

Olle Lisper, *Humla*, emalj 1982

Olle Lisper, *Bladet*, olja 1983, 52 x 52 cm

Olle Lisper, *Blått en dag*, olja 1983, 62 x 62 cm

Olle Lisper, *Kvällsmusik*, akvarell 1983, 67 x 55 cm

Olle Lisper, *Skördeutsikt*, olja 1983, 52 x 92 cm

Olle Lisper, *Smycke*, olja 1983, 62 x 62 cm

Olle Lisper, *Vågspel*, akvarell 1983, 62 x 48 cm

Olle Lisper, *Utsikt från ateljén*, olja 1984, 84 X 92 cm

Dottern Lina Ragnarsson *Ateljén i Skrea med utsikt över Kattegatt. Ön heter Holmen. Kanske är målningen en inspiration från rörelsen i musiken.*

Olle Lisper, olja 1986, 66 x 56 cm

Olle Lispers sista akvarell 1986, 66 x 56 cm